

Kavalerbygningen.

Til et selskab for nylig gav min tante mig en beskrivelse af Kavalerbygningens historie, forfattet af fru Skovrider Karen Gram.

Det var meget morsomt for mig, idet jeg jo genkendte mange af personerne fra min barndom.

Jeg er født i 1938 i Hornbæk.

I 1939 flyttede vi til Kavalerbygningen i Hørsholm

Folehavevej foran bygningen var det meget mørkt idet der var en stor kastaniealle.

Når man så ud af vinduerne, om sommeren så man lige ind i et fyldigt bladhæng.

De blev fældet under krigen.

De var i hvert fald væk marts 1945, for da så jeg de engelske flyvere flyve lavt indover slotssøen, på vej til Shellhuset

. Nede på hjørnet stod en Gaslygte der blev tændt og slukket hver aften og morgen af en gasmand.

Min far var Komponist og Højesteretssekretær.

Min moder var begyndt at læse Jura, men holdt op da de fik mig. Min søster Ulla blev født i 1944

Vi boede i nr. 23 på første sal. Lejligheden bestod 5 værelser køkken og badeværelse.

Vi havde også en meget stor have. Her havde man haft urtehave og en aborredam i fordums tid.

Tingene var groet godt til og meget lå hen som skov.

Da vi flyttede ind havde vi kordegn Krogen og hans kone og søn, Poul som underboer. Poul blev senere General.

Fru Schou havde lejligheden ved siden af, både oppe og nede.

Jeg ved egentlig ikke hvad de lave men sønnen Kaj Schou gjorde stort indtryk på os ved hans adræthed og humor.

Fru Schou døde under Dronning Elisabeths kroningsfest i London.

Herefter flytter Dommer Mørch ind.

De bor der i mange år og vi bevarede kontakten til Bodil Mørch, selv efter hun var fraflyttet Kavalerbygningen.

I nr. 21 boede på første sal Familien Madsen. Hr Madsen var kostode. De havde en datter der hed Sonja. Hun var en af mine lejekammerater i de første år. Jeg mener også at vi startede i første klasse sammen.

Madsens havde en hund , en Setter. Den hed Kaptajn. Vi kaldte den "Kaptajn Morgenbrød" fordi den strøg rundt og" apporterede" vores morgenbrød til Fam. Madsens morgenbord .

Hr, Madsen skød rotter fra sit vindue med haglgevær , så skulle Sonja og jeg putte dem i skraldespanden.

Efter Madsens flyttede Scheel ind ,Han var leder af det nyoprettede Jagt og Skovbrugsmuseum . Han tegnede plakaten til museet, En brølende hjort .

Scheel flyttede senere hen hvor Krogen havde boet og Paludan flyttede ind i lejligheden i nr. 21.

Jeg er lidt usikker på hvem der boede under Madsens og i lejlighederne til venste. Jeg mener at huske at der var et laboratorium der, det har sandsynligvis hørt til det nyoprettede Aboret.. Men senere kom aboretets leder P.C Nielsen.

Nielsens havde to børn. Lisbeth og Morten.

Inger tog sig meget af det lokalhistoriske.

I Barfoeds lejlighed kom Familien Folting til at bo. Hr Folting var kostode på Museet.

Sønnen,Carl Folting blev en del af den store børnegruppe var på det tidspunkt.

Til højre fru Henry Olsen og så oppe Lisbeth og Lilla Jerichau.

Jeg ved ikke hvad de tre andre familier havde lavet. For mig var de meget gamle og lidt sære.

Jerichauerne flyttede ind i Kavalerybygningen i 1890. Holger J. indrettede atelier i staldlængen.

Min familien kendte til Jerichauerne. Men bedstemor var malet af Elsebeth Baumann Jerichau som barn.

Min bedstemor var søster til Holger Drachmann.

Lisbeth var var meget troende ,-faktisk på alting. Hun troede på nisser ,spøgelser , elverpiger og Gud. Derudover må hun også være Pan ateist. Hun gik i hvert fald rundt og omfavnede de store træer.

Ved juletid samlede hun os børn og så gik vi i Folehave skov og så nisser.

Lisbeth malede som sin bror Jens Adolf.

Hun havde atelier oppe på loftet og malede billeder af svampe.

Da jeg begyndte min karriere som maler (15 år) inviterede Lisbeth mig til kunstneraften.

Hun havde stadset sig op og vi fik the og halvandet år gamle julekager . Lisbeth ville vise at hun var med på noderne så hun tændte en cigaret. Den må have ligget hen siden første verdenskrig ,idet den brændte som krudt,

Vi så på raderinger,tegninger og malerier af Jens Adolf.

I øvrigt lå "Slægten kalder" op på loftgulvet og beskyttede deres lejlighed med nedsivende vand. Det var hans sidste billede og det fyldte familien med sorg. Jeg så det dengang. Nu er det solgt,

Selv ejer Karen og jeg en stor Akvarel, 2 raderinger og et lille maleri fra haven bag kavalerbygningen, han malede i 1909. Jeg har selv malet det samme motiv som 16 årig.

I haven bagved nr. 19 lå et lille havehus. Jeg mener at Jens Adolf J. har malet dette. I hjørnet af deres have var plantet fire lindetræer hvor der i tidernes morgen har været en lille plads med plads til bord og bænke. Træerne var nu blevet så store at der ikke var meget plads imellem dem.

Lilla havde det ikke så godt, hun var syg og Lisbeth brugte megen tid på at passe hende. Selv legede jeg som barn med Jan Holger J. Han er den yngste søster Janna's barn.

Omkring Kavalerbygningen :

Vi var en gruppe børn på omkring 10 -12 stykker .

Med i gruppen var Pastor Dichmeiss 4 børn. Annette ,Christian, Olfert og Vibeke

Vi havde et rigt liv med store haver og slotsparken at udfolde os i .

På et tidspunkt spillede vi golf rundt om kirken. Gud må have været med os, for vi smadrede ikke nogle vinduer .

I og omkring os havde vi Karen Blixen . Harald Miehe Madsen (Bivognen) Fru Gustav Wied med datter, Hartvig Frisch med en gedebuk plus to vagabonder der blev Knold og Tot. De boede i en trækasse oppe på Støberiet sammen med deres hund.

En gang om året gik de på "Amsterdam kro" i Usserød. De bestilte så to glas vand og en stor bøf .

Vandet var til dem selv , bøffen var til deres hund.

De gik alle tur i Slotsparken.

Helt oppe i enden af staldene, ,oppe ved Stolbergsvej boede Skovridder Børge Jakobsen med kone og to børn, Finn og Pylle. Finn blev en af mine meget gode venner . (Finn blev senere skovridder på Fyn). De flyttede til Høsterkøb og Christensen flyttede ind.

Hr Christensen var kostode på jagt og Skovbrugsmuseet. Han var uddannet møbelsnedker , og senere byggede han vores dagligstue .

Deres søn Kurt blev en fin kammerat og da vi fandt ud af vi skulle have en telefonledning til hinanden, -fra den ene ende af Kavalerbygningen til den anden fik vi rigeligt lejlighed til at se hvad alle beboerne gemte på det store loft.

Gården bag nummer 21 og 23 havde også et lille hus. I starten stod det tomt, senere blev der indrettet en lille lejlighed til ansatte på Aboretet. Bag ved huset var en rigtig mødding og her stod også de store jernskraldespande.

Under krigen rensede man op i slotssøerne, og herunder fandt man masser af stumper fra Hørsholm slot. Søerne lå tomme og arbejderne kørte mudder væk på gangbrædder i trillebøre.

Ned til søerne var der haver.

Ikke store men smukke. Krogen havde en og Jerichauerne havde en. Haverne er nu væk.

En detalje: I midten af halvtredserne udstykkede man Hørsholm gartneri på Folehavevej

De første der byggede var Bror Bernild , og Mogens Staffeldt.

Bagved dem boede Ole Lippmann alle tre kendte modstandsfolk,

Jeg babysittede deres børn.

Jagt og Skovbrusmuseet blev i 1945 Omdannet til flygtninge lejr.

Der blev indrettet sovesale og sat et stort hegn op ned imod Folehavevej.

Her kunne vi så se eftervirkningerne af tusindeårsriget i form af udmagrede forskræmte tyske kvinder og børn bag pigtråden. Svært at forestille sig i dag på den idylliske vej langs søen.

.Min mor havde lejligheden i nr.23 til sin død nytårsdag 1989.

Mønge 9 Juni 2015

Viggo Drachmann Bentzon